ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਅਰਥਾਤ

ਸਭ ਤੋਂ ਵਡਾ, ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਅਸਲੀ

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ—

ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਤੇਹਰਵੀਂ ਵਾਰ

ਭੇਟਾ [illegible]

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਵਾਰਾ ਮਨੋਹਰ ਸਿਧੀ

* ਭਾਵ *

* *

ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਅਰਥਾਤ

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲਾ

ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰਤਾ

ਜੋਤਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ:-

ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ

ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਗੁਰਸੇਵਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿਗ ਪ੍ਰੈਸ ਪੁਤਲੀਘਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸ: ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਬਜਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ।

ਤੇਹਰਵੀਂ ਵਾਰ

ਭੇਟਾ [redacted]

12/-

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ ਅਰਥਾਤ ਮਨੋਹਰ ਸਿਧੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਤਤਕਰਾ ਮਨੋਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ

-੦-

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਅਰਥਾਤ

ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਉਥਾਨਕਾ

ਇਕ ਸਮੇਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਅਰ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਸਿੱਧੀ ਲਈ ਜੰਤਰ ਮੰਤਰ ਅਰ ਕਲਾਮਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਰੀਸ ਆਂਵਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਭੀ ਜਾਣੀਏ ਜੁ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਰ ਮਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰ ਲਵੀਏ। ਸੰਗਤ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਮੇਂ ਸਾਹਿਬ ਦਸਮੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਭੀ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਮੁਖੀ ਮੁਖੀ ਵਿਦਵਾਨ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਪਾਸ ਇਹੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸਾਂ ਰਿਦਾ ਦੇਕਰ ਸੁਨਣਾ ਤੇ ਐਸੇ ਹੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਨ ਕਰਨੀ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਖਾਸ ਰਸਨਾ ਥੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆਨ ਕਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ—

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਾਧਨ ਵਿਧੀ

ਆਪਣੀ ਮਨੋ-ਕਾਮਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਿਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ—

ਪਾਠ ਤੇ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਲਗਾਵਣਾ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਡੁਲਾਵਣਾ ਨਹੀਂ। ਮਨ ਦੀਆਂ ਵਾਗਾਂ ਖਿਚ ਕੇ ਰਖੋ, ਬੁਰੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਫੁਰਨ, ਜਿਤਨੇ ਦਿਨ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਤਨੇ ਦਿਨ ਸੁਚ ਪਵਿਤਰ ਰਹੇ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਮਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇ, ਗੰਡਾ (ਪਿਆਜ਼), ਥੋਮ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ (ਮਾਸ) ਆਦਿਕ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ, ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰ ਰਖਣੇ, ਸ਼ੁਧ ਆਸਣ ਵਿਛਾਵੇ, ਦਰਯਾ ਜਾਂ ਤਲਾ ਦਾ ਕੰਢਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਛਾ ਹੈ। ਜੇ ਘਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ੁਭ ਥਾਂ ਹੋਵੇ, ਦਿਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੀਵਾ (ਘਿਉ ਦੀ ਜੋਤ) ਜ਼ਰੂਰ ਜਗਾਵੇ, ਚੰਦਨ ਜਾਂ ਧੂਪ ਭੀ ਜ਼ਰੂਰ ਧੁਖਾਵੇ, ਗੜਵੀ ਜਲ ਦੀ ਕੋਲ ਰਖੇ। ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਪਾਠ ਵੇਲੇ ਕਮਲ ਆਸਣ ਲਗਾਵੇ, ਕਮਲ ਆਸਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਜੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਖਬੇ ਪਟ ਤੇ ਰਖੋ ਅਰ ਖਬੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਸਜੇ ਪਟ ਤੇ ਰਖੋ। ਸਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਖਬੇ ਹਥ ਨਾਲ ਅਰ ਖਬੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਸਜੇ ਹਥ ਨਾਲ ਫੜੋ। ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾਓ। ਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਸਣ ਨਾ ਲਗਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਚੌਕੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਸਿਧੀ ਗਰਦਨ ਰਖ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰੋ। ਮਾਲਾ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜਾਂ ਉਨ ਦੀ ਜਾਂ ਪਸ਼ਮ ਦੀ ਵਰਤੇ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਡਾ ਤੇ ਅਸਲ ਪੁਰਾਤਨ

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਲਿਖ੍ਯਤੇ

॥ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ॥

ਦੋਹਰਾ—ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਭੈ ਮਨਾਇ ॥
ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਇਨ ਮੱਧ ਹੈਂ ਸੰਸਾ ਕਰੋ ਨ ਕਾਇ ॥ ੧ ॥
ਮੰਗਲ ਨਿਜ ਮੰਗਲ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਾਇ ॥
ਬਿਘਨ ਬਿਨਾ ਸੰਤਾਪ ਤ੍ਰੈਇ ਇਤਉਤ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੨ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਕੈ ਚਰਨ ਨਿਵਾਊਂ ਸੀਸ ॥
ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸੇ ਭਇ ਹਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਦੀਸ ॥ ੩ ॥

—ਕਬਿਤ—

ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਵਿਖੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਣੋ ਦੂਸਰੋ ਅੰਗਦ ਗੁਰੂ ਜਾਨਤ ਜਹਾਨ ਹੈ ।
ਤੀਜੇ ਹੈ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਚੌਥੇ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੂ ਪੰਚਮ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸੀਤਲ ਮਹਾਨ ਹੈ ।
ਛਠੇ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿਰਾਇ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ ਧਰੇ ਰਵ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ।
ਤੇਗ ਜੋ ਬਹਾਦਰ ਗੁਰੂ ਸੀਤਲ ਉਦਾਰ ਸੋਭ ਦਸਮੋ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਡੋ ਬਲਵਾਨ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਜਪੇ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿਕ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ—ਜੋ ਮਨੁਖ ਦੇ ਵੈਰੀ ਹਨ—ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਵੇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਯਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸਵੇਰੇ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ੧੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈ ਆਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨਾ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਲਖ ਜਾਪ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਸ ਨੂੰ ਵਡੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਿਲੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਾਪ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਪੰਝੀ ਦਿਨ ਵਿਚ ਪੰਝੀ ਸੌ ਵਾਰ ਕਰੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਜਪੇ ਤਾਂ ਉਹ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਜਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਅਰ ਉਸ ਦਾ ਵੈਰੀ ਵਸ ਹੋਵੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬

ਥਾਪਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕੁ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਂ ੩੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵੈਰੀ ਵਸ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀ

ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕ ਸਾਰ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਜਾਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਰਬ ਤੀਰਥਾਂ ਕੇ ਫਲ ਪਾਵੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਾਪ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਰਾਤਰੀ ਸਮੇਂ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਸਦੀ ਆਯੂ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯ ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਰੋਜ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੪੧ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ੯੦੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂਓਹ ਸਰਬ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨੇ ਦਾ ਫਲ ਹਾਸਲ ਕਰੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ

ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਦਿਨ ਵਿਚ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਣ, ਸ਼ਾਦੀ ਛੇਤੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਇਕਾਨਵੇਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਯਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਸਤ ਦਿਨ ਵਿਚ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ੭੦ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿ ਪੀੜਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਵੇ। ਇਸਤਰੀ ਮਿਲੇ ॥

(ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪) ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ। ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ, ਉੱਚੀ ਮਤ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਕੈਦ (ਬੰਧਨ) ਤੋਂ ਛੁਟੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੁਧਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪੰਜ ਸੌ ਵਾਰੀ ਇਕਾਂਤ ਸਮੇਂ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚ ਫਤਹ ਹੋਵੇ। ਗੜ੍ਹ ਛੁਟੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕਾ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭

ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ॥ ਜੇਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ । ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ॥ ਤਿਸਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ

ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸਤੇ ਹੋਇ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਕੁਲ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਮਾਨ ਪਾਵੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਤੇ ॥

ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀਉ ਕਾ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮

ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੇਖਾ ਕਰਨ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਪਉੜੀ ਪੰਜਵੀਂ 'ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ' ਵਾਲੀ ਲਿਖ ਕੇ ਸਿਰ ਰਖੇ। ਜ਼ਮੀਨ ਲੈਣ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 'ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ' ਵਾਲੀ ਪਉੜੀ ਲਿਖ ਕੇ ਸਿਰ ਰਖਣੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੇਈਆ ਤਾਪ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 'ਸੋਦਰੁ' ਦੀ ਪਉੜੀ ਲਿਖ ਕੇ ਗਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਣੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਤੀਸਾਰ ਲਗਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 'ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ' ਦੀ ਪਉੜੀ ਲਿਖ ਕਰ ਘੋਲ ਪਿਲਾਵੇ ਤਾਂ ਝਟ ਆਰਾਮ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਮਕਾਨ ਨਵਾਂ ਉਸਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਸੌਦਾਗਰੀ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਖੇਤੀ ਬੀਜਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਲਖ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਅਤਯੰਤ ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦

ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਲਖ ਵਾਰੀ ਲੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਵਣ ਸਮੇਂ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲੜਕੇ ਹਛੀ ਕਰਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫਸਲ ਹਛੀ ਸੁਥਰੀ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੩੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਅਤਯੰਤ ਲਾਭ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੩

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ

ਕਰਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਿ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੪੦ ਵਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਮਾਗਮ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਆਦਿਕ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਮਾਗਮ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੪ ਜਾਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਇ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥

ਨੰਬਰ ੨੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤਾ ਭੀੜਾ—ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦੦ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ, ਭੀੜਾ ਬਿਪਤਾ (ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ) ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੫

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਜਨਮ ਤਥਾ ਖੁਸ਼ੀ ਆਦਿਕ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ੫੦ ਵੇਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੬ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਭੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰੇ, ਨਿਰਨਿਘਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਥਾ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰਣ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰੋ। ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਵੇ ਅਰ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਰਗੁਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਰਦ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ੪੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਵਸੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਓਹ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੮ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਹੈ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਰੇ। ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਸਹਿਤ ਕਰੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰੋਂ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੯

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ੨੧ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੨੧ ਦਿਨ ਕਰੇ ਉਸਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੦ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ

ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਲ ਇਕ ਲਖ ਵਾਰੀ ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਕਰੇ ਉਸਨੂੰ ਰਿਧਿ ਸਿਧੀ ਆਦਿ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੧

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੫੦ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਅਰ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੨

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੇ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਘਰੋਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੩ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਅਤੇ ਦਰਿਦਰ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਧਨ ਮਿਲੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੪

ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੫੪੧ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੨੧ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵੈਰੀ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਭੈ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹਰ ਰੋਜ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੪੦ ਦਿਨ ਤਾਂ ਦੁਖ ਆਦਿਕ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੬　ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈਂ ਤਾਂ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੬ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪੰਜਾਹ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਡਰ ਭੈ ਆਦਿ ਦੂਰ ਹੋਵੇ,ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ। ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਹਾਕਮ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ।

ਸਬਦ ਨੰਬਰ ੩੭

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨੋ-ਕਾਮਨਾ ਸਫਲ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ, ਧਨ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੮

ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੭ ਦਿਨ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੯ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਲ ੧੬੦੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੦

ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੧ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜੀਆ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੁਲ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ, ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਪੰਜ ਸੌ ਰੋਜ ਦਾ, ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਬਿਪਤਾ ਮਿਟੇ, ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੨

ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੌ ਰੋਜ ਦਾ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ, ਦੁਖ ਆਦਿਕ ਮਿਟੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੩

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੦ ਪਾਠ ਰੋਜ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿਕ ਕਰਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ਸਰੀਰ ਅਰੋਗ ਰਹੇ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੪

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਵਣਜ, ਵਪਾਰ ਆਦਿਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਣਜ ਸਮੇਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੫

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਕਰੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਭ

ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੬ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਖੇਤੀ ਬੀਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਉਸਦੀ ਫਸਲ ਵਾਹਵਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੭ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ॥ ਜਾਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ॥ ਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ॥ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਾਕਮ ਅਫਸਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ, ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੮

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੋ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੯

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੯੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਧਨ ਆਦਿਕ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੦ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪਨੀ ਸੇਵ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੧ ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛਰੇ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਤੇ ਰੋਗ ਹਟਦਾ ਹੈ ਸੇਹਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੨ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਨਾਰਾ ਕਾਮੁ। ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਨਿਤ ਗਵਾਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿਗੁਣ ਜਾਸ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਖੇਤੀ ਬੀਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੩ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੋ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਰ ਸੂਤਕ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ, ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੪

ਤਿਸਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ॥ ਉਸਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਵਕਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੫

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਤਿਸੰਗ ਦੀ ਪਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ, ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਿਰਤੀ ਲਗੇ ਅਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੬ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲ ਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੫੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ-ਫਿਕਰ, ਬੀਮਾਰੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦਿਕ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੭

ਸਾਂਤਿ ਭਾਈ ਗੁਰ ਗੋਇਦ ਪਾਈ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੦ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੮

ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਹਜਾਰ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਦੀ ਸੀਤਲਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੯ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ

ਭੂਮੁ ਤਾਕਾ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨਿ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕਰਨਾ ੪੦ ਦਿਨ, ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਹੰਕਾਰ, ਗਰਬ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੦ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰ ਦੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰਨਾ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ। ਔਕੜਾਂ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਧਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੧

ਆਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਦੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਤਰ ਬਨਾਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਮਿਤਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੨ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਫਲ ਫਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ

ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ਜਿਸ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਹਰ ਰੋਜ ੫੦ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ, ਧਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਧਨ, ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ, ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੩ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇਗਾਇ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥ ੧ ॥ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਲ ੧੬੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਭਰਮ, ਦੁਖ ਦਲਿਦਰ ਆਦਿ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੪

ਭੁਜ ਬਲਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ॥ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧੦੦ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਹੋਵੇ।

ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੫

ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਨਦੀ ਪਾਰ ਹੋਵਣ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੬

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਾਇ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇ, ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੭

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥

ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੬੦੦ ਸੌ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਸੋਮਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੮

ਓਹ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਮਹਿਲ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏਕ ਮਹਿਲ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਕਾਠ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨ ਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੯

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਧਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪ੍ਰਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਹਿਰੇ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੪੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਸੰਕਟ ਆਦਿਕ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਸਹਾਈ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੦

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਠ ਰੋਜ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਮਨ ਦਾ ਗਰਬ (ਹੰਕਾਰ) ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਹੋਵੇ, ਸਤਿਸੰਗ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੧

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ । ਤਿਸੁ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੋਮਵਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਭੈ—ਡਰ ਆਦਿ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੨ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖੵਰ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ

ਆਖਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਲੇਸ਼ ਨਵਿਰਤ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੩

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮ ਨਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਸੌ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ੫੧ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਭੀ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹੋਵੇ, ਸੋ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਜਿਥੇ ਜਾਵੇ ਸਭ ਮਿਤਰ ਹੋਵਣ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੪

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਕ ਲਖ ਪੰਜੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕੁਲ ਪਾਠ ਕਰੇ, ਇਕ ਸੌ

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਰਿਧੀ ਫੁਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੫

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨ ਦਸਨਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਲਖ ਪੰਜੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੇ, ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਣ, ਵਾਕ ਸਿਧ ਹੋਵਣ ਜੋ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹੇ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ੧੦੦ ਕਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੬

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਲ ਢਾਈ ਲਖ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਇਕ ਸੌ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਦੌਲਤ ਜਮਾ ਹੋਵੇ। ਰਈਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਉਸਦੇ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੭ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ

ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਿਸੇ ਭੀ ਕਾਰਜ ਲਈ ਇਕ ਸੌ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਓਹ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੮

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂ ਨ ਝੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥ ੭ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕਰੇ। ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਆਦਿ ਜਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਦ ਭੀ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ, ਅਗੋਂ ਆਦਰ ਹੋਵੇ। ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੯

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੁਧੀਮਾਨ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੋਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕਹਾਵੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੦

ਸਲੋਕੁ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ॥ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ॥ ੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੦੦ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰਨਾ ਐਤਵਾਰ ਜਾਂ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ॥ ਦੁਖ ਤਕਲੀਫ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੧

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ॥ ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ॥ ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ॥ ਜਹ ਮੁਸਕਲੁ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹ ਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ॥ ੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭੀੜ ਬਣ ਜਾਵੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਰੋਜ ਪੰਜ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰੇ, ਨਾਮ ਜਪੇ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ, ਕੈਦ ਛੁਟੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੨

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ॥ ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ॥ ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ॥ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ॥ ੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕਰੀ ਜਾਣਾ, ਭਿਆਨਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰ, ਬਘਿਆੜ, ਚੀਤੇ ਆਦਿਕ ਖਤਰਨਾਕ ਜੀਵ ਜੰਤੂਆਂ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੩ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁਨ ਪਰੈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈਐ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਦਸ ਦਿਨ ਅੰਦਰ, ਇਕ ਸੌ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ਾਦ ਵਰਤਾਵੇ, ਕੋਲ ਘਿਓ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਵੇ ਹਰ ਰੋਜ, ਤਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖ ਤਕਲੀਫਾਂ ਬੰਧਨ ਦੂਰ ਹੋਵਨ ਅਰ ਮਾਨ ਇਜ਼ਤ ਵਧੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੪

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

੧੪੫੦੦੦ ਇਕ ਲੱਖ ਪੰਜਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਉੜੀ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਖਾਣ ਖਰਚਣ ਨਾਲ ਕਦੇ ਭੀ ਤੋਟ ਨ ਆਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੫

ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰ ਆਦਿਕ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਮਾਨ ਸਤਿਕਾਰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਪਰੰਤੂ ਅਹੰਕਾਰ ਰਤਾ ਭੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਤੋਟ ਨ ਆਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ੧ ॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੭ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੭ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧ ॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ

ਧਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਕਰਨਾ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਆਰਾਮ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੮

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨਾ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਿਪਤਾ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੯ ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥ ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਸਭ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥ ੪ ॥ ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੌ ਕੁਲ ਕਰਨਾ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ੪੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਭੀੜ ਸਮੇਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੦

ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਖੇਤੀ ਬੀਜਣ ਸਮੇਂ ਅਥਵਾ ਰਾਗ ਵਿਦਿਆ ਸਿਖਣ ਸਮੇਂ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੧

ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ। ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ

ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕੁਲ ਕਰਨਾ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਭ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇ ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੨

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ। ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਿ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ॥ ੨ ॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ॥ ੩ ॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਛੇ ਹਜਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਚਿਤ ਨਿਹ-ਕਾਮ ਹੋਵੇ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਪਰਪੰਚ ਤੋਂ ਚਿਤ ਉਦਾਸ ਹੋਵੇ, ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਚਿਤ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੩ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ

ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੇਕਰ ੯੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਜੋਤ ਦਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਅਥਵਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ, ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੪

ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਕੁਲ ਕਰਨਾ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰਕ ਕਲੇਸ਼ ਆਦਿਕ ਸਭ ਮਿਟਣ ਅਰ ਜੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵਸ ਕਰਨ ਨਮਿਤ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੫

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਯਾਰਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕੁਲ ਕਰਨਾ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੋਂ ਇਕੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੬

ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਰਾਸ ਬੰਨ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥ ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥ ੨ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥ ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਬੁਧਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਪਾਰ ਆਦਿਕ ਵਿਚ ਲਾਭ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵਣਜ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਉਸ ਸੌਦੇ ਵਿਚ ਅਵੱਸ਼ ਹੀ ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੭

ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਾਗ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥ ੨ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥ ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਨਉ

ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੪੦੦ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੁਰਸ਼ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਿਲੇ, ਅਰ ਜੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਤੀ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ, ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਦੇ ਸਭ ਸੁਖ ਪਰਾਪਤ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੮

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੂਝਿਆ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਦੋਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੂਆ ਅਬ ਤਾਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੦੦੦ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਭ ਰੋਗ ਆਦਿਕ ਮਿਟਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੯

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਈਅਲੇ॥ ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰੁ॥ ੨ ॥ ਦੂਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮੁ ਇਹ ਮਾਇਆ॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤ ਨ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੯੦੦ ਵਾਰੀ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਭਰਮ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਅਰ ਜੋ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਜਪੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਮਤ ਉੱਜਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੦

ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੂਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਲਾ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਡਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਛੂ ਨਾ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਇ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਾਸ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਤਾਪ ਮਿਟੇ, ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੧

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨਾ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਿ

ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਉੱਨੀ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੇਹਰ ਨਾਲ ਕੈਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਪਾਵੇ ਅਰ ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਬਿਪਤਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੨

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥ ੨ ॥ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਜਾਂ ਹਰ ਵਕਤ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ। ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੀਮਾਰੀ, ਆਦਿਕ ਬਿਪਤਾ ਤੋਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੩ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ

ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਦੁਖਾਂ ਤਕਲੀਫਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੪

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿ ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਤੇਰੀ ਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੇਹਰ ਨਾਲ ਸਰਬ ਲੋਕ ਦਾ ਚਾਨਣਾ ਹੋਵੇ—ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪਰਵਾਨ ਹੋਵੇ।

<u>ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੫</u> ਦੂਖ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ

ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੰਦਰ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਮੈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਿਛੜੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜੇ ਪ੍ਰਦੇਸ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਛੇਤੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੬

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤ ਭੀਹਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹ ਮਨ ਰਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਅੰਦਰ ਬੈਰਾਗ ਉਪਜੇ, ਹਿਰਦਾ ਸ਼ੁਧ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਲ ਚਿਤ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੭

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਲੈ ਕੁੰਚਰਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥ ੨ ॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ, ਵੈਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ ਅਰ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਲ ਮਨ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੮

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭਨਿਤ ਨਾਨਕ ਤਾਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੧੧੦੦ ਯਾਰਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੪੩ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਹਿਸਾ ਭਰਮ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੯

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਾਰਗ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥ ੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੇਹਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਲਈ, ਮੁਕਦਮੇ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਤਹਿ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੦

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਅਨੰਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਯਾਰਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਖ, ਅਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੧

ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੁ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨੀਜਾ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾਕੀ ਪਗ ਰੇਨ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ॥ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਕਿਸੇ ਪਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ (ਪਛਤਾਵਾ) ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਤਾਂ ਮਨ ਦੇ ਸਰਬ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੨

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥ ੩॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਵਾਜੇ ਤਾਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਵਾਰੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਫਰ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ। ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਟਿਕਾਣੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਪਰੰਤੂ ਹਰ ਰੋਜ ੧੦ ਵਾਰੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੩

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥ ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥ ਧਰਮਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦ ਵਾਰੀ ਪੁਤਰ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਅਨੰਦ-ਖੁਸ਼ੀ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ। ੪੦ ਪਾਠ ੧੦ ਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੪

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤਿ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਇ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਦਵਾਰਾ ਸਰਬ ਕਸ਼ਟ-ਦੁਖ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਬੀਮਾਰੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਮੁਕਦਮਾ ਹਟੇ, ਭੈੜੇ ਦਿਨ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੫

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸ ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥ ੧ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਜਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥ ਸਾਚਾ ਹਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥ ੩ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੇ ਬਿਖਲੀਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੀ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸਬੰਧੀ, ਮਿਤਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਿਛੜੇ ਸਰਬ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਪਰਦੇਸ ਗਏ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੬

ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ੍ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗਵਾਚੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਫਿਰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਇਛਾ ਕਰੇ ਸੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰੀ ਕਰੇ। ਗਵਾਚੇ ਹੋਏ ਪੁਰਸ਼ ਨਮਿਤ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੭

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤੁ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਰ ਰੋਜ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਸਮੇਂ ਭੀੜਾ, ਬਿਪਤਾ, ਸੰਕਟ, ਮੁਕੱਦਮੇ, ਰੋਗ ਆਦਿਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੮

ਕੋਊ ਬਿਖਮਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਛੋਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕਸਾਰ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ, ਤਾਂ ਅਟਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਰਾਸ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੯

ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖ ਲਹਨਿ੍ ਖੜੀਆ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ੍ ਸੇਜੜੀਆ ॥ ਤਿਨ੍ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ

ਚਾਇ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥ ੫ ॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥ ੭ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧੦੦ ਇੱਕੀ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਪੰਜਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵੈਰੀ ਦੁਸ਼ਮਨ, ਵਿਰੋਧੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਛਡੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੦

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ॥ ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥ ੩ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟਿ॥ ੪ ॥ ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ॥ ੫ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥ ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਬਹੁਤ ਫਲੇ ਵਕਤ ਸਿਰ ਮੀਂਹ ਪਵੇ, ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੧

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ ੭ ॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਰੇ ਰੋਜ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤਾਂ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿਕ ਵੈਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਹਿਤ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰੀਤਮ ਮਿਲੇ। ਕਿਸੇ ਦੁਖ ਤਕਲੀਫ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਵਾਸਤੇ ਜਪੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੨

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਨੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੰ ਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥ ੨ ॥ ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥ ੪ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥ ੫ ॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓਹੁ

ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਮੰਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥ ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥ ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੯॥ ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹਿ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓ ਮੂੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥ ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥ ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥ ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਕੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥ ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨ ਸ਼ੁਧ ਹੋਵੇ, ਈਸ਼ਵਰ ਭਗਤੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਹਿਰਦਾ ਵੈਰਾਗ ਮਈ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੩

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਾਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਰੇਮ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਿਣ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸ ਮਨ ਭੀਜਏ ॥੨॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣੰਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਵਏ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਲ ੧੬੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤਾਂ ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇ, ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਤੁਰਤ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਇਸਤਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੪

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥ ੩ ॥ ਚੜਿ ਚੇਤਿ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ

ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੁਧਵਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਰਦੇਸ ਗਿਆ ਪਤੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਅਥਵਾ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਮਿਤਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥ ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਤ੍ਰ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥ ੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਕੁਲ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਰੋਗ ਅਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੬

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ

ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥੧॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੌਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੁਕਦਮਾਂ ਜਿਤੇ, ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਭੈੜੇ ਦਿਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਿਨ ਹਛੇ ਫਿਰਨ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਿਲੇ ਅਰ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੭

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸ਼ਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇੱਕੀ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਹਮੇਸਾਂ ਬੁਧਵਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਸੁਖ ਬਣਿਆ ਰਹੇ।

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੯

ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥ ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰ ਲੰਘਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬੋਹਿਥ ਚੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥ ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਿ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥ ੩

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਲੜਕੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਿਵਾਹ ਸਰਬ ਕਾਰਜਾਂ ਸਹਿਤ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ ਅਰ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ੧੨੯

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆਂ

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥ ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥ ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾਲ (ਮਰਨ) ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਦਵਾਰਾ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਖਸ਼ੇ ਅਰ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਬਲ ਬਖਸ਼ੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੦

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਤੁਕੇ

ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਗੰਧਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨਾ ਪਾਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਆਨੰਦ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੧

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ।

ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥

ਕਹਣ ਕਰਾਵਣ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਤਿ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨ ਦਾ ਭਰਮ, ਸੰਸਾ, ਵਹਿਮ, ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ੰਕਾ ਆਦਿਕ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ ਅਰ ਚਿਤ ਨਿਰਮਲ ਰਹੇ । ਰੋਗੀ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤਾਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੨

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਨੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇੱਕੀ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਮਨ ਦੇ ਸਰਬ ਮਿਟਣ, ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਹਿਰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ ਅਰ ਵਿਕਾਰ ਆਦਿਕ ਬੁਰੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਅਰ ਸ਼ੁਭ ਕਾਰਜਾਂ ਵਲ ਚਿਤ ਹਰਦਮ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੩

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤਨ ਮੋਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ ਸੰਕਟ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਾਹਇਤਾ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੪

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਜਪੇ ਬੁਧਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੋਗ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਦਵਾਰਾ ਦੂਰ ਕਰੇ ਅਰ ਸੁਖ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕਠਨ ਰੋਗੀ ਲਈ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦਵਾਈ ਲਗੇ, ਰੋਗ ਹਟੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਮ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਕਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੫

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਪ ਨਾ ਹਟਦਾ ਹੋਵੇ, ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੪੦ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਤਾਪ ਬੀਮਾਰੀ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਲਗੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੬

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰਿ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਦੁਖ ਰੋਗ ਅਰ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਗੇ ਨਿੰਮਰਤਾ

ਸਹਿਤ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸੌਰ ਜਾਨ ਤੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੭

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖ ਦਾਰੀ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣ ॥ ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥ ੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ॥ ੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕੈਦ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਉਖਾ ਕਾਰਜ ਅਟਕਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਉਠ ਕੇ ਅਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੈਦੀ ਛੁਟੇ, ਮੁਕਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਣ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੯

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ॥

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਵਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦੁਖ ਦਲਿੱਦਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ, ਹਿਰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਲ ਚਿਤ ਲਗੇ। ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੯

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰ ਕੀਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੦

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਸ਼ਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥ ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਇਕ ਮਾਲਾ ਨਿਤ ਫੇਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ

ਸਰੀਰ ਅਰੋਗ ਰਹੇ । ਦੁਖ ਰੋਗ ਅਰ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇ । ਦੁਸ਼ਮਣ, ਮੁਕਦਮਾ ਬੀਮਾਰੀ, ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੧

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਰੋਜ਼ ਫੇਰੇ ਤਾਂ ਕੈਦ, ਬੰਧਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੨

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥ ੩॥ ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ

ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰਨ ਹਾਰਾ ॥ ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸੁ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾਰਾ ॥੮॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੯ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਖ, ਬੀਮਾਰੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਸੰਕਟ ਆਦਿਕ ਸਮੇਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਟਕਿਆ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੩

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥ ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥ ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ ॥ ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ । ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਾਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਖੋਟ ਮਿਟੇ, ਹਿਰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸ਼ੁਧ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਲ ਲਗੇ, ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੪

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩। ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਲਖ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਾਤਹ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਾਰਜ ਸੁਧਰੇ। ਜੇ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੫

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ

ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥ ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੂਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਜਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਹਰ ਇਕ ਸੁਨਿਆਰਾ, ਸਰਾਫ, ਜਵਾਹਰੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪੰਜ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰਕੇ ਗਦੀ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਔਖਿਆਈ ਦਿਸੇ ਤਾਂ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੬

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਹੁ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਹੁ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧ ਮਾਲਾ ਜਪੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ। ਮਨ ਵਿਚ ਹਰੀ ਵਸੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਦੇ ਮਿਲਣ ਸਬੰਧੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਜਲਦੀ ਆ ਮਿਲੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੭

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨ

ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥ ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਿਸੇ ਭੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਮ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੮

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥ ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਮਿਟੇ, ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੯

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਚੁਗਲਖੋਰ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਣੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਰੋਜ਼ ਫੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਖੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੁਸ਼ਮਨਾਈ ਛਡ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਰੋਜ ਕਰੇ, ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਤਕ ਕਰਦਾ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੦

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਸ਼ੁਧ ਹੋਵੇ, ਚਿਤ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਵਸੇ, ਸ਼ੁਧ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਸੇ, ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਸੋ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੧

ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ ਹੀ ਝਰਿ ਪਰੀਐ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰੁ ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਹੈ ਭਲੋ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥

ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਉਠਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨਸ ਬਪੁਰੇ ਕਰੀਐ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਨ ਵਿਗਾੜ ਕਰੇ ਜਾਂ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚਿਤਵਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੧੩ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੀਆ ਸਭ ਆਸਾਂ ਨਿਸਫਲ ਜਾਣ ਅਰ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨੀ ਛਡ ਦੇਵੇ। ਬੁਰਾਈ ਉਲਟੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੨

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਕਰੇ ਨਿੰਦਕ ਅਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੋਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਸੰਭਾਲੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੩

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ

ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥ ੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਸ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚਾਲ ਕੁਝ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੪

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪਿ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ ॥ ੧ ॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਤੇ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੫

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਏ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ । ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਇਨੑ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨ ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸੁ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਾਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਰੋਜ ਕਰੇ, ਪਰਾਤਾਕਾਲ, ਸਮੇਂ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੇਹਰ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੬

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥ ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਰਾਉ ਜਾਕੈ ਏਕੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥ ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ

ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੬੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਜਾਵੇ ਆਦਰ, ਮਾਨ, ਸਤਿਕਾਰ, ਇਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਅਰ ਜਸ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੭

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਗਏ ॥ ੩ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ । ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਉਠਦੇ ਬਹਿੰਦੇ ਹਰ ਵਕਤ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਤੋਟ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ । ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ, ਭੀੜ ਵਾਲੇ ਦੀ ਭੀੜ ਕੱਟੀ ਜਾਵੇ, ਦੁਖ ਦਲਿੱਦਰ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ, ਨੌਕਰੀ ਵਧੇ, ਮਾਨ ਇਜ਼ਤ ਵਧੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੯

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥

ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤਿ ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਕਲੀਫਾਂ ਦੁਖ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨ ਵਿਚ ਚਿਤਵਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੯ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਜਪੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੩ ਦਿਨ ਤਾਂ ਓਹ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸਭ ਬੁਰਾਈਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਛਡ ਦੇਵੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੇ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੯

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੮ ਵਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੨ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਔਕੜ ਵਿਚ ਮਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਟੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੦

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋੁਬਿੰਦ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਖ ਮਿਲੇ, ਸਭ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇ। ਰੋਗ, ਬਿਮਾਰੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਖਲਾਸੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੧

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤ ਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ

ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੇ ਤਿਸਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨਿੰਦਕ ਚੁਗਲਖੋਰ ਦੀ ਮਤ ਭਰਿਸ਼ਟ ਜਾਵੇ ਅਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਉਂਤ ਸੋਚਣ ਯੋਗ ਨ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੨

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥ ੨ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ੩ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਾਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਨਾਰਾਇਣ ਸਤੋਤਰ ਦਾ ਪਾਠ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਉਠਦਿਆਂ ਬਹਿੰਦਿਆਂ ਤੁਰਦਿਆਂ ਫਿਰਦਿਆਂ ਹਰ ਵਕਤ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਦੇ

ਸਭ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇਕ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਮਾਣ ਵਧੇ ਨੌਕਰੀ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ, ਵਪਾਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੩

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਗਰਭਵਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਦੁਸ਼ਮਨ ਉਸਦੇ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੪

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ। ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ॥ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ॥ ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ॥ਜੈਜੈ ਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਲੋਗੁ॥੨॥ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ॥ਸੰਤਜਪਹਿ

ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦ ਸਲਾਹੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾਕੀ ਸਰਨਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ ॥ ੪ ॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਮੂਆ ਤਾਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ੫ ॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਇਕਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ ਸਨੀਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨਿੰਦਕ ਦਾ ਸਭ ਆਸ਼ਾ ਨਿਸਫਲ ਜਾਵੇ, ਹਰ ਬੰਨਿਓਂ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ਤੇ ਦੁਰਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਕੋਈ ਮਥੇ ਨਾ ਲਾਵੇ। ਮੁਕਦਮੇ ਬੀਮਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਕਟ ਵਾਸਤੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸੁਫਲੇ ਹੋਵਣ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਏ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੫

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਨੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖਾਂ, ਤਕਲੀਫਾਂ ਆਦਿਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੬

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਪਿ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤਿ ਭਾਗਿ ਕੈ ਚੀਸਾ ਮਾਰੈ ॥ ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਕਾਜੀ ਬਕਿਬੋ ਹਸਤੀ ਤੋਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਹਾਵਤ ਤੁਝੁ ਡਾਰਉ ਕਾਟਿ ॥ ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਿ ॥ ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਾਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ ਹੈ ਕੀਨਾ ॥ ਬਾਂਧਿ ਪੋਟ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਬੂਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਅੰਧਿਆਰੈ ॥ ੩ ॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜਹੂ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਰਖਿਆ ਕਰੇ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੭

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਨ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੌਨ ਬਸਾਈ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਗਿਰਹੀ ਨਾ ਓਦਾਸੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਰਾਜ ਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੂ ਰਾਤੀ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਨਾ ਇਹੁ ਖਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਤਪਾ ਕਹਾਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ॥ ਇਸੁ ਮਰਤੇ ਕਉ ਜੇ ਕੋਊ ਰੋਵੈ ॥ ਜੋ ਰੋਵੈ ਸੋਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥

॥੩॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਮੈ ਡਗਰੋ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਨੁ ਦੋਊ ਮਿਟਵਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥ ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਹ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਵੈਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਸਚਾ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਸਮਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੮

ਗੋਂਡ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੇ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥ ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥ ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥ ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸਾਂ ਜਪੇ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਅੰਨ ਦਾਣੇ ਦੀ ਖਾਂਦਿਆਂ ਪੀਂਦਿਆਂ ਕਦੇ ਨ ਤੋਟ ਆਵੇ। ਕਿਰਸਾਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੀ ਪੈਲੀ ਦੇ ਗਿਰਦੇ ਫਿਰਕੇ ੧੦ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫਸਲ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੯

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਰਖੁ ਦਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਧਰਮ

ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਪੇ ਤਾਂ ਮਨ ਅੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਭਗਤੀ ਫੁਰੇ, ਸਰਬ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਗਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਦਾ ਫਲ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅੰਤਕਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੦

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਮੋਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤ ਏਹ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੨ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ, ਭਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅੰਤਕਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੧

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭ ਭਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਊਤਮ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਏ ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਨਾਕਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥ ਅਜੈ ਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥ ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥ ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥

ਸਿਮਰਨ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤ ਉਧਰੀ ॥ ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੋ ਹਰੀ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨ ਦਾ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਸਾ, ਭ੍ਰਮ, ਭਉ ਆਦਿਕ ਮਿਟੇ॥ ਭਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅੰਤਕਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੨

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ॥ ਖਰ ਬਾਹਨ ਉਹੁ ਛਾਰ ਉਡਾਵੈ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਤਉ ਏਕ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਬਰਦ ਚਢੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ॥ ੨ ॥ ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ॥ ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਹੁ ਮੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਣਮੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਕੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਭੂਤ ਪਰੇਤਾਂ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਭੈ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੩

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਨੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ॥ ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ॥ ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਓਹੁ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸਬਦ ਦੇ ੨੧ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ੪੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨਿੰਦਕ, ਦੁਸ਼ਮਨ, ਦੋਖੀ ਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਵਲੋਂ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੪

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤੁ ਜੀਉ ॥ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨਾ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਪੇ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਭਰਮ, ਸੰਸਾ, ਡਰ ਮਿਟੇ ਕੋਈ ਹੈ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੫

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕ

ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥ ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥ ੧ ॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥ ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀਐ ॥ ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ ਬੰਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨਿ ਛਟੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈਡਾਲੀ ॥ ਦਰ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥ ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰਿਓ ਗੰਗ ਵਾਹੀਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ

ਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥ ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਅਨੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥ ੪ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥ ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ ਵਰਿਐ ਦਰਗਾਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥੁ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ॥ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸੁਕ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥ ਸਤਹ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥ ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਾਗਉਣ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ

ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਊ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰਨ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਪੰਜ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਰੋਗੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ ਸਰੀਰ ਫੁਟ ਜਾਣਾ, ਜਲੋਂਧਰ, ਕੋਹੜ, ਫੁਲਬਹਿਰੀ ਆਦਿਕ ਰੋਗ ਵਾਲਿਆਂ ਸਭ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸ਼ੁਧ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀ ਉਥਾਨਕਾ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹੈ:-

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਰਬਾਬੀ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਬਲਵੰਡ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਖਤਾਬ ਸੀ, ਇਕ ਸਮੇਂ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦਾ 'ਵਿਆਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੌ ਰੁਪਿਆ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨਰਾਜ ਹੋ ਕੇ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਘਰੋਂ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ

ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਲੈਣ ਗਏ ਤਦ ਭੀ ਨਾ ਆਏ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲੈਣ ਗਏ ਤਦ ਭੀ ਨਾ ਆਏ । ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਆਪ ਗਏ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਦੋਨੋਂ ਵਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਰਾਪ ਦਿਤਾ ਕਿ ਇਹ ਫਿਟ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਬਾਬਤ ਸਾਡੇ ਅਗੇ ਕੋਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ, ਜੇਹੜਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਫਿਟ ਗਏ (ਕੋਹੜ ਚਲ ਗਿਆ) ਤਾਂ ਉਹ ਦਵੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਲਾਹੌਰ ਭਾਈ ਲੱਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੀ, ਉਸ ਪਾਸ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ-'ਸਿਖਾ ਜਿਸ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਏਹਨਾਂ ਨੇ ਵਡਿਆਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਓਸੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਏਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਂ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਰਲਵੀਂ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਰੂ ਸਹਿਬਾਂ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦੁਖ ਨਵਿਰਤ ਹੋਕੇ ਆਤਮਾ ਭੀ ਸੁਧ ਹੋ ਗਿਆ । ਇਸਨੂੰ ਟਿਕੇ ਦੀ ਵਾਰ ਭੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੯

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਿਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪਰਸਨ ਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ

ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗਿ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਪੌੜਾਂ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵਣ । ਸਰੀਰਕ ਰੋਗ ਕਟੇ ਜਾਵਣ, ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਹਿਰਦਾ ਸ਼ੁਧ ਹੋਵੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੇਤੇ ਆਵੇ, ਭਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਚਿਤ ਲਗੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੭

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹ ਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥ ੨॥ ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕ ਤਾਮਹੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮਰਾਇਆ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲ਼ੀਸ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਡਰ ਭੈ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਰਖਿਆ ਕਰੇ। ਕੋਈ ਭੈ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਕਿਸੇ ਬਚੇ ਨੂੰ ਡਰ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛਾਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਛੱਟਾ ਦਿਓ, ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੮

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ ਪਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪ ਕਰੇ। ਕੋਈ ਡਰ, ਭੈ ਆਦਿਕ ਕਦੇ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਟਿਕਾਉ ਵਿਚ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੯

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਲੂਣ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮ ਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨਾ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਹੋਵੇ। ਅਗੇ ਤੋਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਭ ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੦

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ॥ ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ॥ ਤਜਿ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨਥ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੇ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਾਵੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮਿਠਾ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੧

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥ ੨ ॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ

ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਹਰ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਿਰਦਾ ਸ਼ੁਧ, ਪਵਿਤਰ ਹੋਵੇ, ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਫੁਰੇ, ਈਸ਼ਵਰ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਮਨ ਲਗੇ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤੇ ਆਵੇ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਵਾਸ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੨

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਅੰਜੁਲੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥ ੪ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥ ੫ ॥ ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਸਿੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢਾਲੀਐ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕਮਿ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਨੇ ਜਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ, ਗਮ, ਫਿਕਰ ਆਦਿਕ ਮਿਟੇ। ਸੰਤੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੩

(ਸਹੰਸਰ ਨਾਮਾ) ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥ ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥ ੬ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਹੋਇਗਾ ॥ ੮ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰ ਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਾਂਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥ ੯ ॥ ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ

ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧੦॥ ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥ ਸਾਰਿੰਗ ਧਰ ਭਗਵਾਨ ਬੀਠਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥ ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤਹੀ ਹੈ ਭਿਗਾ ॥੧੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਭੁ ਜਗ ਮਉਲੋ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥੧੫॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਇਕ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ।੧੬॥ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧੯॥ ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਬਾ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗ ਲਗਾ ॥੨੦॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ, ਭਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਚਿਤ ਲਗੇ, ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਭੁਖ ਨਾ ਰਹੇ। ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੪

ਮਾਰੂ ਸੋਹਲੇ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧। ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ।' ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਪੇ ਧਨਖ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ

ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ॥ ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥ ੧੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ ਭਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਰ ਥਾਂ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਨਣ ਲਗ ਪਵੇ। ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟੇ, ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਿਧੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੫ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੁਲਖੇਤਿ ਨਾਵਣਿ ਗਇਆ ॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਲੋਕੁ ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥

ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਆ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ ।
ਮਾਰਗ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ
ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥ ਖਬਰਿ ਭਈ
ਸੰਸਾਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰੈ ਲੋਆ ॥ ਦੇਖਨਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ
ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਸਟਿ ਢੋਆ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥ ੩ ॥ ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ।। ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪਿਛੈ
ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ ॥ ਸਭ ਛੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ
ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ
ਨਾਇ ਲਇਐ ਸਭਿ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥ ੪ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ
ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ
ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਇਆ
ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ ।। ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ
ਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥
ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕਾ
ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ
ਭਇਆ ॥ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ
ਗਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਿ ਕਰਿ ਪਰ ਗੋਵਿਦੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ
ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖ, ਕਲੇਸ, ਸੰਕਟ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਤਕਲੀਫ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ ਅਰ ਹਰ ਰੋਜ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਅਸ਼ਨਾਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੬

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖ ਮਲੀ ॥ ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਊਤ ਨ ਹਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਆਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਫਲਤਾ ਬਖਸੇ। ਅਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੭

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਪਰਾਤਾ-ਕਾਲ ਸਮੇਂ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਡਰ, ਭੈ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਅਰ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੮

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥਿਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਇ॥ ੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ॥ ੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ॥ ੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪੈ ਜਾਏ, ਮਨ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਹਿਰਦਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੯

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ੧॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਨਸ ਬਾਣਿ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਿਸਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ॥ ੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਰੋਜ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਕਰੇ। ਸਭ ਔਕੜਾਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ, ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੦

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖ, ਕਸ਼ਟ, ਰੋਗ, ਮੁਸੀਬਤ ਕਟੇ। ਰੋਗੀ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੧

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ ਨਾਦ ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥ ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥ ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥੨॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥

ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥ ਰੋਗ ਬੰਧ ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਰੋਗੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰੋਗੀ ਦਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ ਮਿਟੇ। ਸਰੀਰ ਨਿਰਮਲ ਅਤੇ ਚਿਤ ਪਰਸੰਨ ਰਹੇ। ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਪਰਮਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੨

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਰੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ੩ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਤਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਸਰਬ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੇ, ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੩

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ ਬਖਸਾਤੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਪਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਤੂ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਥਲਿ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ, ਈਰਖਾ, ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਣ, ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਹੋਵੇ, ਧਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੪

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖਹ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਪੂਰਨ ਹੋਵਣ। ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਅਟਕਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਸਿਧ ਹੋਵੇ। ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਧਨ ਮਿਲੇ। ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਗੇ ਕੋਲ ਜਲ ਰਖ ਲਵੇ, ਉਸ ਜਲ ਦੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦੀ ਛਾਇਆ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਛਿਟੇ ਮਾਰੇ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਲਾਵੇ ਤਾਂ ਛਾਇਆ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਜੋ ਬੱਚਾ ਡਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਫੂਕਾ ਮਾਰੇ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਹਟੇ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੫

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥ ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰ ਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ । ੪ । ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ੫ ॥ ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਮੀਰੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੰਕਟ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੬

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਆਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸਬਦ ਦੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਸਿਧ ਹੋਵਣ। ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੭

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨॥ ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੌ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਸਾਬੂਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਲਬੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪੁ ਕਰੇ ਕੋਟਵਾਰੀ ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ॥ ੫ ॥ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੭ ॥ ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਨਿਸਚਾ ਬਣੇ ਅਰ ਪਰਮਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੮

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥ ਬਾਲਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥ ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥ ਗਜ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ੨ ॥ ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਰ ॥ ੪ ॥ ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੂ ਵੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥ ਸੇ ਤੇ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰ ਧਿਆਇਅ ਏਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਕਰੇ। ਦੁਖਾਂ, ਸੰਕਟਾਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਔਕੜਾਂ, ਤਕਲੀਫਾਂ ਤੋਂ ਆਪ ਸਹਾਇਕ ਹੋਕੇ ਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਰਹੇ। ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੯

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ॥ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥੧॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ਉਠ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ, ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਡਰ ਭੈ ਨਹੀਂ ਬਿਆਪੇ ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਮੁਕਦਮੇ ਤੇ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੦

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੇ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਗਰਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਉ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ॥ ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋਹਾ॥੧॥ ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਤੋਰੀ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੫ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਨਿਰ-ਵਿਘਨ ਪੂਰਨ ਹੋਣ। ਬਿਪਤਾ ਸਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇ,

ਸਰਬ ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਣ, ਭਗਤੀ ਤੇ ਨਾਮ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੧

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੬ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਸੋਭਾ ਤਾਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹਿ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ॥ ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਪਵਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ॥ ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤ। ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ॥ ੪॥ ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਿਖਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ॥ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ॥ ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ ॥ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥ ੮ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਪਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਠਾਇ ॥ ੯॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ

ਚੀਤ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਉਆ ਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ ਆਪ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਹਜਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਧਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨ ਰਹੇ, ਮਨ ਵਿਖੇ ਸੰਤੋਖ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੨

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਅਵਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਬਾਰਸ਼ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਅਰ ਬਹੁਤ ਤੋਟ ਬਾਰਸ਼ ਦੀ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿੰਘ ਰੋਜ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੁਲ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਜਾਂ ਪਹਿਰ,

ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਧ ਪਵਿਤਰ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਮੇਘ ਖੂਬ ਬਰਸੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੩

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥ ਹੇ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਬਿਪਤਾ, ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼, ਸੰਕਟ ਭੀੜਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਰੋਗ ਜਾਂ ਔਖਿਆਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦਵਾਰਾ ਕਟੀ ਜਾਵੇ, ਕਲੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਆਪ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੪

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮਾਰੈ ਊਪਰ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੨੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ । ਕੋਈ ਡਰ, ਭੌ ਆਦਿਕ ਨ ਵਿਆਪੇ । ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਤ੍ਰਕੀ ਲਈ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਅਹੁਦਾ ਵਧੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੫

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ

ਮਥਈ ॥ ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਸੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਨਥਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਥਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੫ ਪਾਠ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ, ਪਾਪ ਕਟੇ ਜਾਵਣ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੬

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥ ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਖ, ਆਨੰਦ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਕਾਰਜ

ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ। ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਆਦਿਕ ਸਭ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵਣ। ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੭

ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੁਧ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਵਨ। ਅਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਧਨ ਮਿਲੇ, ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੯

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਪਾਠ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਵੈਰਾਗਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਸਾਫ ਹੋਵੇ, ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਰੱਬ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਜੁੜੇ। ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਪਰਮਗਤੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੯

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੦ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ, ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੦

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੜ੍ਹ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੌ ਧ੍ਯਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਧ

ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਨੌਟੀ ਕਰਮਕਾਂਡਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੋਵੇ ਅਰ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਵੈਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰੂ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲਗੇ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਰਮਗਤੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੧

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲਖ ਆਵਧਹ ॥ ਅਹੋ ਜਸ੍ਹ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛੇਦਤੇ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੨

ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਸੰਤ ਊਚਹ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥ ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥ ੭ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੧੧੯ ਪਾਠ ਰੋਜ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਡਰ ਲਗੇ ਅਤੇ ਓਹ ਸਭ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਅਰ ਅਗੋਂ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਛਡੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੩

ਘੋਰ ਦੁਖ੍ਯੰ ਅਨਿਕ ਹਤ੍ਯੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖ੍ਯਾਦੰ ॥ ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥ ੧੯ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੯ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ, ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਦੁਖ ਦਲਿੱਦਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੪

ਪਾਛੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਧਨ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ ਭਗਤ੍ਯੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ

ਕਿੰਨ ਲਭੁਤੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੨੫ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਸਿਧ ਹੋਵਣ, ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ। ਮਨ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ੁਭ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਦੁਖ ਦਲਿੱਦਰ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੫

ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਰਿਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ ਖਟ ਲਖ੍ਯਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੧੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ ਤਕ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਖੇ ਵੈਰਾਗ ਉਪਜੇ, ਹਿਰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ, ਚਿਤ ਈਸ਼੍ਵਰ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੬

ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ਹਸਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥ ੫੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸਬਦ ਦੇ ੧੧੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਹਰ ਔਖਿਆਈ ਸਮੇਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਭੈ ਨਾ ਵਿਆਪੇ। ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਪਰਾਪਤ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੭

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਇਹ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾਗਉਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਤੀ ਮਿਲਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਪਤੀ-ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਸਿਕ ਵਿਚ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੁਧ ਪਵਿਤਰ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤੀ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵਣ ਅਥਵਾ ਪਤੀ ਮਿਲੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੯

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਊਚੌ ਘਨੋ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥ ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥ ੯ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥ ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥ ੧੦ ॥ ਮਗਨੁ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੂਧ ਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥ ੧੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੨੫ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਸਭ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੯

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ॥ ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨਾ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ॥ ੬੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੨੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਗਰਬ ਨਾਸ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ। ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੦

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ॥ ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ॥ ੨੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੩੫ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਬਰਾਬਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਰੇ ਵਿਛੜੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੧

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ॥ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੯॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੁਲ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਮ

ਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀਆਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਭ ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੨

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੯ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ, ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੩

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਕੋਈ ਡਾਢੀ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਭੀੜਾ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਦੁਖ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਏਸ ਸਬਦ ਦੇ ੧੧੯ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਭੀੜਾ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਪੀੜਾਂ ਸੰਕਟ ਆਦਿਕ ਮਿਟਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੪

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਚਰੁ ਮੂਲ ਨ ਥੁੜੀਂਦੋ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ੨੦ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਹਰ ਰੋਜ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਹੋਵੇ। ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੫

ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਈ ਆਪਣੇ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥ ੨੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਠ ੧੦੯ ਰੋਜ ਗਿਆਨਵਾਨ ਵੈਰਾਗੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ-ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੬

ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥ ੫੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੭

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿਧਾਰੋ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੧ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੯

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ੧੦੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਘਾਟਾ ਨਾ ਰਹੇ।

॥ ਇਤੀ ॥

ਪੰ: ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਗਯਾਨੀ

ਲਾਹੌਰ (ਮੁਜੰਗਾਂ ਵਾਲੇ) ਦੇ

ਟੀਕੇ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ

ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਰਹਿਰਾਸ ਸਟੀਕ	੧)
ਸੁਖਮਨੀ ਸਟੀਕ (ਵਡਾ ਟੀਕਾ)	੨॥)
ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਪਾ: ੧੦ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਸਟੀਕ	੧।)
ਨਿਤਨੇਮ ਸਟੀਕ (ਵਡਾ ਟੀਕਾ)	੩)
ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ ਸਟੀਕ (ਵਡਾ ਟੀਕਾ)	੬)
	੮)
ਪੰਜ ਗਰੰਥੀ ਸਟੀਕ	੮)
ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਸਵਯੇ ਸਟੀਕ	੨॥)
ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਟੀਕ	੧)
ਸਲੋਕ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਸਟੀਕ	।॥)
ਦਸ ਗਰੰਥੀ ਪਾ: ੧੦ ਸਟੀਕ	੧੨)
ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਸਟੀਕ	੪)
ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ	।॥)
ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਤੇ ਦੂਜਾ	
ਭਾਗ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਤੇ ਸਟੀਕ	੪)
ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ ਪਾ: ੧੦ ਸਟੀਕ	੪॥)
ਜਾਪ ਤੇ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦ ਸਟੀਕ	੪)
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਸਟੀਕ	੩)
ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸਟੀਕ	੮)
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਸਟੀਕ	੭॥)
ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸਟੀਕ	੮)
ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਸਟੀਕ	੯)
ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਟੀਕ	੩)
ਕਬਿਤ ਸਵਯੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸਟੀਕ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ	੭॥)
ਜੈਤਸਰੀ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ	॥)
ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ	।॥)
ਪ੍ਰਬੋਧ ਚੰਦਰ ਨਾਟਕ ਸਟੀਕ	੯)
ਭਰਥਰੀ ਵੈਰਾਗਸ਼ਤਕ ਸਟੀਕ	੩॥)
ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ ਸਟੀਕ ਗੁਟਕਾ	੪)
ਉਰਦੂ ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ ਸਟੀਕ ਹਿੰਦੀ	੫)
ਹਿੰਦੀ ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਉਰਦੂ ,, ,,	੧)
ਸੁਖਮਨੀ ਸਟੀਕ ਹਿੰਦੀ	੩)
ਉਰਦੂ ਸੁਖਮਨੀ ਸਟੀਕ	੩)
ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਵਾਰ (ਸਤੇ ਬਲਵੰਡ ਦੀ) ਸਟੀਕ	੧)

ਹੋਰ ਟੀਕੇ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ

ਸ਼ਬਦ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ਸਟੀਕ	੧॥
ਸਲੋਕ ਨਾਵਾਂ ਮਹਲਾ ਸ: ਉਰਦੂ	੧॥)
ਹਿੰਦੀ ਸਲੋਕ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਵਾਂ ਮਹਲਾ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਉਰਦੂ	੧)
ਬਾਰਾਮਾਹ ਮਾਝ ਸਟੀਕ	।)
,, ,, ਵਡਾ ਟੀਕਾ	੧॥)
ਨਿਤਨੇਮ ਗੁਟਕਾ ਸਟੀਕ ਛੋਟਾ	੧॥)
ਰਾਮਕਲੀ ਸੱਦ ਸਟੀਕ	।॥)

ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ

'ਸਾਗਰ ਮੇਂ ਬੋਹਥਾ' ਅਰਥਾਤ ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ ਕਥਾ ਪ੍ਰਮਾਨਾਂ ਵਾਲਾ ਸਟੀਕ	੬)

- ਸ਼ਾਂਤ ਮਹਾਂ ਸਾਗਰ ਅਰਥਾਤ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਟੀਕਾ ਕਥਾ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਵਾਲਾ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ ੮)
- ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਾਗਰ ੩)
- ਹਰੀ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼ ।)
- ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ੫)
- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ ੨॥)
- ਬਾਰਾਂ ਪੂੰਨਿਆਂ ਦੀ ਕਥਾ ੨)
- ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ ਰਹਿਤ ਨਾਮੇ ॥)
- ਕਥਾ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਛੋਟੀ ।)
- ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ੧॥)
- ਸਾਕਤਾਵਲੀ ਸਟੀਕ ੨)
- ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਸੂਲ ੧)
- ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ਸਟੀਕ ੧॥)
- ਭਾਵਰ ਸਮ੍ਰਤ ਸਟੀਕ ੧॥)
- ਮਾਤਰੇ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦਰ ॥)
- ਗੁਰ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿਵਾਹ ਵਿਧੀ ੧)
- ਅਧਿਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਟੀਕ ੨)
- ਬਬੇਕ ਤਤ ਬੋਧ ।॥) ਬਬੇਕ ੧)
- ਕੁੰਡਲੀਏ ਸਾਧੂ ਗ੍ਰਿਧਰਰਾਇ ॥=)
- ਗਿਆਨ ਸਰੋਦਾ ਸਟੀਕ ੧)
- ਚਣਾਕਾ ਰਾਜਨੀਤ ਟੀਕਾ ੧)
- ਸੰਕਟ ਮੋਚਨ ਸ਼ਬਦ ੧॥)
- ਗੁਰਬਲਾਸ ਪਾ: ੬ ਵਾਰਤਕ ੪)
- ਜੀਵਨ ਮਾਰਗ ੩।॥)
- ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ ੫) ਸੌ ਸਾਖੀ ੫)
- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕਥਾ ਸਾਗਰ ੮)
- ਅਸਲੀ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮਾਨ ਵੱਡਾ ੯)
- ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਵਾਲੀ ੮)
- ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ੪)
- ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ੩॥)
- ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ੩॥)
- ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ੨)
- ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵਡੀ ਅਸਲੀ ੮)
- ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ੯)
- ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸਟੀਕ ੩॥)
- ਯੋਗ ਅਭਯਾਸ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ੨॥)
- ਭਰਥਰੀ ਵੈਰਾਗ ਸ਼ਤਕ ਸਟੀਕ ੩।)
- ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਬੋਲੇ ।) ਸਤ ਬਾਣੀ ੪)

ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਵਾਰਤਕ ਸਟੀਕ ਤਿੰਨਾਂ ਜਿਲਦਾਂ ਵਿਚ ਛਪ ਗਿਆ ਹੈ ਭੇਟਾ ੨੫)

ਪਹਿਲੀ ਜਿਲਦ—ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਚਮਤ-ਕਾਰ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀਆਂ ਕਥਾ ਹਨ ੭)

ਦੂਜੀ ਜਿਲਦ—ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਚਮਤਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਤਕ ਛੀਆਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਾਂ ਹਨ ਭੇਟਾ ੯)

ਤੀਜੀ ਜਿਲਦ—ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਚਮਤਕਾਰ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਵਡੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਹੈ ੯)

ਸਿਖ ਪੰਥ ਦੀ ੨੫੦ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਤਵਾਰੀਖ ਇਹ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਤਵਾਰੀਖ ਸੱਤਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਛਪੀ ਹੈ ੧੫)

- ੧ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ੨॥)
- ੨ ਸ਼ਹੀਦ ਖਾਲਸਾ ੨॥)
- ੩ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਖਾਲਸਾ ੨॥)
- ੪ ਮਿਸਲ ਖਾਲਸਾ ੨॥)
- ੫ ਮਹਾਰਾਜ ਖਾਲਸਾ ੨॥)
- ੬ ਮਹਾਰਾਜ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਅੰਤ ੨॥)
- ੭ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਖਾਲਸਾ ੨॥)

ਸਾਡਾ ਪਤਾ—ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਸਨਾਤਨ ਧਰਮੀ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ	੧।।।)
ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸਟੀਕ	੩।।)
ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਭਾਗਵਤ	੮)
ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਭਗਤ ਮਾਲਾ	੬)
ਹਰੀ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼	੫)
ਬਾਲਮੀਕੀ ਰਮਾਇਣ	੫)
ਤੁਲਸੀ ਰਮਾਇਣ	੫)
ਕਥਾ ਸਤ ਨਰਾਇਣ	।।)
ਕਥਾ ਨਾਸਕੇਤ	।।)
ਗਰਭ ਗੀਤਾ	।)
ਗਰੜ ਪੁਰਾਨ	੨।।)
ਸਾਰ ਗੀਤਾ	।)
ਇਕਾਦਸ਼ੀ ਮਹਾਤਮ	੨।।)
ਮਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਡਾ	੮)
ਕਾਰਤਕ ਮਹਾਤਮ	੨।।)
ਯੋਗ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ	੩।।)
ਕਥਾ ਗਣੇਸ਼ ਚੌਥ	।)
ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ	।)
ਸ਼ਨੀਚਰ ਪਾਠ	।)
ਹਰੀ ਹਰ ਕੰਵਲ ਨੇਤਰ	।)
ਹਨੂੰਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ	।)
ਸ਼ਿਵ ਚਾਲੀਸਾ	।)
ਆਰਤੀਆਂ	।)
ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਨ	੧੨)
ਹਿਮਾਲੇ ਬੂਟੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਡਾ	੪।।)
ਰਸਾਲਾ ਅਰਕ ਸ਼ਰਬਤ ਵਡੇ	੨)
ਮਖਜਨ ਹਿਕਮਤ,	੫)
ਕਾਲ ਗਿਆਨ	੧।।)
ਛੋਟਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਕਿਤਸਾ	੨।।)
ਤਾਪ ਚਕਿਤਸਾ	।।।)
ਮੇਘ ਬਿਨੋਦ ਸਟੀਕ	੧੨)
ਚਾਰ ਨਾਰ ਕੀ ਚੌਕੜੀ	੬)
ਚਾਰ ਬਾਲ ਕੀ ਚੌਕੜੀ	੪)
ਚਾਰ ਫਕੀਰ ਕੀ ਚੌਕੜੀ	੨)
ਮਾਧਵੀ ਨਿਧਾਨ ਸਟੀਕ	੬)
ਇਲਾਜ ਬਵਾਸੀਰ	।।)

ਡਾਕਟਰੀ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਐਲੋਪੈਥੀ ਗਾਈਡ	੧੨)
ਫਾਰਮਾ ਕੋਪੀਆ	੧।।)
ਛਾਤੀ ਤੇ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ	੧।।)
ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਗਾਈਡ	੬)
ਦਾਈ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ	੩।।)
ਐਲੋਪੈਥੀ ਪੇਟੈਂਟ ਦਵਾਈਆਂ	੬)
ਵਿਟਮਿਨ ਵਿਗਿਆਨ	੧।।)
ਥੁਕ ਟਟੀ ਪਿਸ਼ਾਬ ਟੈਸਟ	੧)
ਹੋਮੋਪੈਥੀ ਡਾਕਟਰ	੧੫)
„ ਬਾਲ ਚਕਿਤਸਾ	੩।।)
„ ਇਸਤ੍ਰੀ „	੪।।)

ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਤੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪੁਸਤਕ

ਸ਼ਿਵ ਜੰਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ	੩)
ਸ਼ਿਵ ਮੰਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ	੨।।)
ਸ਼ਿਵ ਤੰਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ	੨।।)
ਜਾਦੂ ਬੰਗਾਲਾ ਵਡਾ	੨।।)
ਵਡਾ ਨਕਸ਼ ਸੁਲੇਮਾਨੀ	੨।।)
ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਾਵਾ ਕਾ ਗੁਟਕਾ	੫)
ਅਸਲੀ ਲਿਖਤੀ ਇੰਦਰ ਜਾਲ	੨।।)
ਈਰਾਨ ਮਿਸਰ ਦੇ ਜਾਦੂ	੩)